

Schakers zijn kunstenaars

Vorige week deden elf schakers uit Spakenburg mee aan een schaaktoernooi in Vlissingen, onder wie William van de Groep en ondergetekende. 250 schakers-grootmeesters, internationaal meesters en amateurs-bevochten elkaar een week lang op de 64 velden.

Het toernooi kende stomtoevallig enkele Spakenburgse derby's. Jacob de Graaf moest het in de zesde ronde opnemen tegen kamergenoot Gijsbert Cor Heuveling (0-1), en het lot koppelde ondergetekende een ronde later aan William van de Groep. 250 deelnemers en dan nog moet je schaken tegen de persoon met wie je in de camper slaapt! Op de speeldag gingen William en ik afzonderlijk naar het strand bewapend met bord en stukken. We kennen elkaars schaakstrategieën en -openingen. Na een uurtje analyseren en naspelen was ik eruit. Ik besloot een opening te gaan spelen die ik nog nooit eerder had gespeeld. Niet zonder risico. Maar ik wilde William verrassen. Die opzet slaagde. 's Avonds kreeg ik bijna exact dezelfde stelling op het bord als die ik had voorbereid op het strand. Na pionwinst verdedigde William taai en aanvaarde ik zijn remisevoorstel in tijdnood.

Het is bijzonder aangenaam om een stelling op het bord te krijgen die je van tevoren hebt bekeken. Schaken is soms net kunst. In een andere partij kruiste ik de degens met een sterkere Duitse speler. In het middenspel hadden we gelijke kansen. Na een mindere zet van mijn Duitse opponent bracht ik hem met een weergaloze paardzet in grote problemen. Hij koos ook nog de slechtste voortzetting en kon één zet later opgeven. Een schaakpartij als kunstwerkje. De wijlen Franse kunstenaar en schaker Marcel Duchamp zei ooit: 'Niet alle kunstenaars zijn schakers, maar alle schakers zijn kunstenaars.'

Daar zullen de meningen over verdeeld zijn. Het is eenvoudig om van schakers een stereotype te maken. Sommigen denken bij schakers aan zonderlinge mensen met geitenwollen sokken aan de voeten in sandalen. De niet schakende mens zou in de speelzaal in zijn vooroordelen worden bevestigd. Ik zat meerdere malen naast een Duitse schaker die hevig slurpend zijn thee dronk en met zijn thermosfles hard op de tafel beukte. Dit tafereel herhaalde zich meerdere malen. Een andere schaker klaagde zich in mijn aanwezigheid bij de arbiter dat zijn tegenstander stonk. Persoonlijke hygiëne kunnen we niets aan doen, zei de arbiter. De klagende schaker had wel een punt. Het stonk in de speelzaal soms naar muffe ongewassen kleding, zweet en oud zweet in combinatie met deodorant. De details over de toiletten zal ik de lezer besparen. De spanning van een

schaakpartij kan een positief effect hebben op de darmen.

Wil dat zeggen dat alle schakers zonderlinge stinkerds zijn? Zeker niet! Er speelden ook een aantal opvallende schoonheden mee. De 21-jarige vrouwengrootmeester Sopiko Guramishvili uit Georgië bijvoorbeeld, twee turven hoog én op hoge hakken. Wat als je haar schoonheid als voorbeeld zou stellen voor het schaakwereldje? Kortom, niet alle schakers zijn zonderlinge stinkerds, net zomin als alle moslims terroristen zijn, Joden sjacheraars die mensen oplichten en christenen schijnheilige mensen die doordeweeks alles doen wat God verboden heeft. En niet alle Spakenburgers gaan iedere week naar het voetbal en werken in de koek of vis. Ik ben benieuwd wat de EO in de documentaire 'Voetbal, Keek en Kibbeling' laat zien van het dorp. Ik vrees het ergste.

Tot slot: niet alle PVV'ers heten Henk en Ingrid (zoals Wilders zijn stemvee betitelt), zijn laagopgeleid, racistisch en slaan hun Turkse buurman dood omdat ze een hekel hebben aan Turken. Ik vind dit tot nu toe het meest bizarre verhaal van het jaar. Twee maanden geleden sloegen volgens diverse media, Henk en Ingrid uit Almelo hun 64-jarige Turkse buurman Aziz Kara dood. Maar ook deze generalisatie gaat niet op. Niet alle Henken en Ingrids slaan hun Turkse buurman dood uit racistische motieven. De wereld zit minder zwart-wit in elkaar dan een schaakbord.

Sjaak van de Groep